

Пено се спрѣ и виновно го запита.

— Милчо, реши ли задачитѣ?

— Решихъ ги, — отвърна Милчо.

— Помогни ми да ги реша и азъ.

— Ето ги, — каза кротко Милчо, подаде му тетрадката си и преглътна сухия залъкъ.

Съ каква готовностъ ми послужи, — помисли си Пено и радостно разгърна тетрадката.

А въ нея всичко бѣше ясно, чисто и отчетливо написано . . . Никжде не видѣ задраскано, нито една цифра не бѣше изкривена или зацапана. Това направи силно впечатление на Пено.

Той зачете задачитѣ, а следъ малко каза:

— Не мога да ги разбера! Ела ми разкажи — какъ си ги решилъ.

Милчо веднага си спомни случката съ палтото.

— Боя се, че ще изцапамъ новитѣ ти дрехи, — продума горчиво Милчо. Знамъ, че ти не обичашъ беднитѣ и се гнжишъ отъ тѣхъ . . .

Пено се зачерви отъ срамъ и замълча.

Милчо забеляза това, доближи се и му помогна да реши задачитѣ.

Отъ този день Пено се промѣни. Той не стра- нѣше вече отъ беднитѣ си другарчета и винаги бѣше готовъ да имъ помогне.

Веса Паспалева

**Редакцията поздравява малкитѣ си читатели съ новата
1931 година и съ Рождество Христово, като имъ поже-
лава радостъ и доброчестие.**
